

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1196/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Антића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.184/22 од 27.03.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1.бр.61/25 од 10.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Антића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.184/22 од 27.03.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1.бр.61/25 од 10.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр.184/22 од 27.03.2025. године, поред осталих, окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује. Окривљени су обавезани да солидарно плате трошкове кривичног поступка. Оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1.бр.61/25 од 10.06.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених, а пресуда Основног суда у Врању К.бр.184/22 од 27.03.2025. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Ђорђе Антић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде одредбе члана 124, 16, 116. став 2 и 37. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истог истиче повреду одредбе члана 124. ЗКП, наводећи нејасноће и противуречности у налазу и мишљењу вештака медицинске струке као и недостатке у истом налазу, ради којих по оцени браниоца, чињенично стање није правилно утврђено.

С тим у вези се захтевом истиче и повреда одредбе члана 16. ЗКП из разлога што суд није утврдио све чињенице које иду у корист окривљеног, а у случају сумње у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела, по мишљењу браниоца суд је требало да реши у корист окривљеног.

Надаље, у вези са вештачењем вештака медицинске струке захтевом се истиче повреда одредбе члана 116. став 2. ЗКП, с обзиром да је вештачење урадио вештак који је као лекар претходно примио и прегледао окривљене и сачинио медицинску документацију повезујући ову повреду кривичног поступка са повредом из члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП која искључиво прописује разлоге за изузеће судије, а не може се сходно применити на вештаке.

Како све наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Антића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић